

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/750/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113221816
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2113221816.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovaným: 1) F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. P. XXXX/XX, K., 2) A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. P. XXXX/XX, K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42362962 so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 2.671,53 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 19C/90/2014-51 zo dňa 31.03.2015, v časti o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka mení tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd prvým výrokom s použitím § 96 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) z dôvodu späťvzatie návrhu žalobcom konanie zastavil. Druhým výrokom žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 358,45 eura, do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Rozhodnutie v napadnutej časti o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 146 ods. 2 O.s.p., vecne tým, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane žalovaných priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 358,45 eura za 3 úkony právnej služby, prevzatie zastúpenia dňa 18.12.2014, vyjadrenie k návrhu zo dňa 2.3.2015, vyjadrenie k späťvzatiu návrhu zo dňa 20.3.2015 podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. á 111,21 eura, + 1x režijný paušál v roku 2014 podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky á 8,04 eur + 2x režijný paušál v roku 2015 á 8,39 eura.

Proti tomuto uzneseniu, výlučne v časti, ktorou bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Namietal nedostatok odôvodnenia uznesenia, v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal otázkou účelnosti priznaných trov. V ďalšom žalobca zdôraznil závery NS SR vo veci sp. zn. 6MCdo 9/2013, podľa ktorých vedľajší účastník by svoju úlohu spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho

účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach. Údajné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka podľa odvolateľa nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom a preto priznanie ich náhrady nemá legitimitu a oporu v zákone. V závere žalobca vyslovil názor, že vedľajší účastník nemal ani procesné postavenie vedľajšieho účastníka, keďže s účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na koho strane má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil a zároveň zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 64 eur. Poukázal na to, že potom, čo mu boli prvostupňovým súdom zaslané listinné dôkazy, podal v danej veci zastúpený právnym zástupcom kvalifikované vyjadrenie, poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti, dohoda o výške úrokov sa prieči dobrým mravom a preto je podľa § 39 OZ neplatná, vzniesol tiež námietku premlčania, na základe jeho argumentácie bol návrh zamietnutý, preto išlo o účelne vynaložené trovy. Žalobca je v konaní sám zastúpený advokátom, pričom toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo je v rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal na § 93 ods. 4 a § 25 O.s.p., že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník a teda aj ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/219/2012. Má vedomosť o viacerých sporoch, kde súdy neprihliadli na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offio, ani na premlčanie v dikcii § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že nárok resp. časť sa opiera o neprijateľné zmluvné podmienky, resp. bol premlčaný. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 457/2014, sp.zn. II. ÚS 281/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7MCdo 4/2010, sp. zn. 6 MCdo 5/2013 ako aj viaceré rozhodnutia krajských súdov.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu odvolania, teda výlučne v časti o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi a zároveň v medziach daných dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu navrhovateľa bolo posúdiť, či prvostupňový súd správne preskúmaným uznesením zaviazal žalobcu na zaplatenie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných.

Z preskúmaného uznesenia je zrejmé, že je už právoplatnou časťou, prvým výrokom súd konanie zastavil s použitím § 96 O.s.p. z dôvodu, že žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť bez bližšieho zdôvodnenia potom, ako mu bolo doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom namietal premlčanie žalobou uplatneného nároku.

Zo spisu je tiež zrejmé, že žalobca svojim návrhom doručeným súdu dňa 19.8.2013 žiadal zaviazat žalovaných 1) a 2) spoločne a nerozdielne 2.671,53 eura titulom poskytnutého úveru. V priebehu konania, podaním doručeným súdu dňa 11.3.2015 žalobca oznámil, že na podanom návrhu netrvá a berie návrh späť. Žalovaní 1) a 2) pred súdom dňa 16.3.2015 uviedli, že so späťvzatím návrhu súhlasia. Späťvzatie návrhu bolo doručené právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka, ktorý podaním doručeným súdu dňa 23.3.2015 oznámil, že súhlasí so späťvzatím návrhu a uplatnil si náhradu trov konania.

Vzhľadom na späťvzatie návrhu žalobcom v celom rozsahu pred pojednávaním prvostupňového súdu, a to bez uvedenia dôvodu, bolo potom potrebné uzavrieť, že žalobca zavinil, že konanie sa muselo zastaviť a preto v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. (súdom prvého stupňa priamo necitovaného, avšak podľa obsahu na rozhodnutie o náhrade trov konania aplikovaného), vznikla žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania účastníkom a v rámci nich s poukazom na § 93 ods. 4 O.s.p. zásadne i vedľajšiemu účastníkovi. Potiaľto závery súdu prvého stupňa neboli sporné. Sporným medzi účastníkmi zostalo, či trovy právneho zastúpenia uplatnené vedľajším účastníkom boli v danom prípade vynaložené účelne.

Pri vyriešení tejto otázky bolo nevyhnutné prihladiť na rozsah právnej pomoci, ktorý poskytol vedľajší účastník prostredníctvom svojho advokáta v prospech žalovaných. Z jeho vyjadrenia k žalobe je zrejmé, že jedinou relevantnou námietkou, ktorú predostrel bolo vznesenie námietky premlčania. Je tiež dôvodné predpokladať, že práve v jej dôsledku po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka potom žalobca zobral návrh na začatie konania späť. V tejto súvislosti nie je možné prehliadnúť, že v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 po novelizácii zák. č. 103/2014 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď inak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vyššie citované ustanovenie s účinnosťou od 01.05.2014 zakotvilo povinnosť každého orgánu rozhodujúceho o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, teda i súdu, prihladať bez návrhu, teda ex offo z úradnej povinnosti i na premlčanie uplatňovaného nároku a to i napriek tomu, že v zmysle súdom prvého stupňa aplikovaného ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka inak je potrebné, aby sa dlžník premlčania práva dovoľal. Vzhľadom na túto zákonnú povinnosť súdu bolo potom nepotrebným nadbytočným a neúčelným, aby vedľajší účastník na strane žalovaných, ktorý vstúpil do konania až po nadobudnutí účinnosti citovaného ustanovenia, ako jedinou obranu žalovaných, spotrebiteľov vzniesol námietku premlčania. Keďže vedľajší účastník prostredníctvom svojho advokáta v danom konaní poskytol žalovaným obranu výlučne v podobe vznesenej námietky premlčania, na ktorú v rozhodnom období musel súd prihladať sám z úradnej povinnosti, nielen vstup vedľajšieho účastníka, ale i jeho zastúpenie advokátom a trovy z toho vzniknuté boli neúčelné.

S poukazom na odvolacím súdom vyššie uplatnenú argumentáciu bolo by už potom nadbytočným a v rozpore so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania vysporiadavať sa s ďalšou argumentáciou účastníkov uplatnenou v odvolacom konaní.

Odvolací súd preto uzatvára, že trovy vedľajšieho účastníka vynaložené na právne služby, ktoré mali smerovať k ochrane oprávnených záujmov spotrebiteľa, v danom prípade neboli účelne vynaložené a preto s poukazom na súdom prvého stupňa aplikované ust. § 142 ods. 1 O.s.p. nevzniklo vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov voči žalobcovi. Závery prvostupňového súdu v napadnutej časti preskúmaného uznesenia, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby, preto z pohľadu odvolacieho súdu nie sú správne. Odvolací súd potom uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania (prvostupňového) nepriznal.

V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca a preto jemu zásadne v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému vedľajšiemu účastníkovi. Žalobca si náhradu trov konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, preto nebolo dôvodné mu ju priznať.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.